

FÉSZKELŐDÉS...

Minden évben enyhe lázzal érkeznek a gólyák a SZOTE KISZ-bizottság „Gólyafészek” építőtáborába. Új környezet, új barátok, új szokások várják itt őket. A tábor kitünő alkalom arra, hogy a meghívott vendégek, az instruktorok és vezetők segítségével egy-két előzetes pillantást vessenek az alig két hét múlva kezdődő egyetemi életre.

Ebben az évben nagy izgalommal kezdett a táborvezetés is. A régi rutinos vezetők helyett — akik már szigorúként dolgoznak — most új vezetés debütált. Ezek Péter IV. éves orvostanhallgató vezetésével.

De az újdonságból eredő lámpaláz aligha közleltette meg azt az izalmat, ami az Apáthy kollégium berendezését övezte. Ugyanis néhány félreértés következtében az az egyetlen kollégium állt rendelkezésünkre a tábor megrendezésére és szinte valamennyi felvett elsőéves jelentkezett a táborba.

Előkerültek a padláson raktározott ágyak, a pincéből a felesleges párnák, paplanok. Csaknem kétszeresére kellett bővíteni az eredetileg meglévő létszámot.

gyan, arról Bérczy Bea nyilatkozott: — Bár a mi iskolánkban is volt Ki Mit Pite vetélkedő, így aztán nem volt újdonság számomra a „Torta-túra” stílus, mégis nagyon jól éreztem magam. Tejszettek a feladatok, mint például a görkorsolyakért táncoló oktatók, a komplett cirkszt játszó instruktorok, de jó ötlet volt a lila jégcsapok fagyasztása, vagy a zöld személyautó mentővé alakítása is.

Egyszóval, az eddigi programok sikert arattak a jövőendő elsőök körében, de a tábor még csak félidejénél tart. A következő hét eseményei: egyetemmel foglalkozó fórum, filmvetítés, KISZ-vezetők reszortfoglalkozásai, kulturális vetélkedő, Boncz Géza humorista és a Kormorán együttes műsora. Sor kerül még az Anatómiai Intézet meglátogatására, Oláh Attila és Apró Zoltán Karinty estjére, végül pénteken „Bekapcsol a bosszantógép” az Ifjúsági Házban. A tábor hangulata?

Csepányi Attila szólnak gólyá: — Jól érezzük magunkat, kezdünk összeverődni. Hiszen sokat vagyunk együtt a rendezvények,

Mit csodálunk művezető kartárs? Fészkekről volt szó, nem?

Augustus 22-én délután indult meg a táborozók rohama a kollégium ellen. Este 7 órára már „lett házuk” volt.

A mindennapi munka most is — mint eddig minden évben — a DELEP-el folyt. Erről beszélt Nagy Margit gólyá:

— A lányok takarítanak, a fiúk építőipari segédmunkát végeznek. A mi brigádunk ablakot, esemépt mos, söpröget a dorozsmaj úti 86-os számú főútemnél, egy átadás előtt álló épületben. A művezető hajt bennünket, őt meg hajtja az átadási határidő, de így sem túlzottan fárasztó. Az első munkanap egész délelőttjét kitöltő üzemorvosi vizsgálat és munkavédelmi oktatás nevű időtöltés, meg az ezzel járó ácsorgás sokkal fárasztóbb volt.

— Mi a véleményed a tábor eddigi életéről?

— Az a jó a táborban, hogy az embernek van szabadsága, de mindig van hová mennie is, ha éppen ahhoz van kedve. Nem lehet unatkozni, mindig van hely, ahová érdemes elmenni. A programok tetszenek, különösen a TORTA-TURA.

Hát igen, a TORTA-TURA! Minden évben talán a legnagyobb sikerű esemény a Gólyatáborban. Kompóth (Komáromi Zoltán) és stábjá rutinosan, mégis sok új ötlettel fűszerezve vette a vetélkedőt. A gólyajelvényes, szalagos „kékek” a khakikatonaruhába öltözött „zöldek”, bordó melegítő „pirosak” és a sárga cédulás „sárgák” mérték össze erejüket, eszüket, szépségüket és ötletességüket. Zengett az Apáthy kollégium és végül a hatvan személyes torta is gádjára talált a kékeknek. Hogy ho-

a discók, no meg a munka is „összeráz bennünket... A jövőendő csoport- és évfolyamtársak megismerik egymást, nem leszünk idegenek majd szeptemberben, ha ismét találkozunk.

— Mi a véleményed az instruktorok és a vezetés munkájáról?

— Nem különülnek el, közöttünk vannak állandóan. Sokat segítenek, beszélnek az egyetemről, tanulási módszerekről, még a tanárokról is sokat mesélnek. Így aztán legalább lelkiekben felkészülünk az eljövendőre. Kedvesek, közvetlenek, nagyon jó kapcsolatot lehet velük fenntartani.

Végül pár szóban a táborvezető véleménye:

— Elég nehéz volt az indulás. Nemcsak az elhelyezkedés körüli bonyodalmak jelentettek problémát, hanem a gólyák is nehezen oldódtak fel, nem volt elég jókedvű, lelkes a társaság, pedig mi minden tőlünk telhető megtettünk. Az utóbbi napokban azonban, különösen a Torta-túra óta kezd változni a helyzet. Oldódik a hangulat, sokat vannak együtt, kialakultak a kisebb-nagyobb baráti társaságok. A munkával semmi problémánk nem volt, lelkiismeretesen dolgoztunk. Egyik munkahelyen sem hallottunk panaszt gólyáinkra. Reméljük, hogy a tábor végére kialakul egy olyan baráti légkör és hangulat, s programjaink révén nyernék annyi tájékoztatást egyetemi életükről, hogy nem csöppennek vadidegenként és magányosan egy teljesen ismeretlen új életbe.

Pikó Béla

Collégium Artium

Az 1979/80-as tanévben is folytatódik a Collégium Artium et Polytechnikum előadása. Céljuk továbbra is az, hogy emeljék a hallgatók általános műveltségi szintjét, felkeltseik érdeklődésüket korunk kulturális problémáiról, és a magasszintű előadások keretében bővítsék esztétikai és természettudományos ismeretüket.

Az első előadások a Zenatudományi Szekción hangzanak el „Beszélnek a hangszerek” címmel. Szeptember 20. 20 óra: Ránki Dezso Kossuth-díjas zongoraművész koncertje (az egyetem aulájában).

Szeptember 24. 20 óra: Lehotka Gábor érdemes művész orgonaejtése a Dömbön. Közreműködik a JATE ének-kara, Szécsi József vezényel.

Október 2. Meszlényi László oboa-művész játszik az Aulában.

Október 9. Matuz István fuvola-művész estje.

Október 16. Szecskódi Ferenc hegedűművész és Kerek Ferenc zongora-művész adnak koncertet. Október 23. Pál Tamás zenetörténeti előadása a csemlalóról. (A többi szekció előadásairól későbbi lapszámunkban adunk tájékoztatást.)

ÉPÍTŐTÁBOR VÁLTOZATOS PROGRAMMAL

A JATE KISZ Nemzetközi Építőtáborra az idei nyáron hat héten át — július 8-ától augusztus 18. között — fogadta hét nemzet képviselőit. A felsőoktatási intézmények közötti csereegyezmény alapján a külföldi fiatalok Bulgáriából, Csehszlovákiából, Lengyelországból, az NDK-ból, Finnországból és a Szovjetunióból érkeztek, míg a magyar diákok a budapesti és a miskolci Műszaki Egyetemből, Gödöllőről, az egri Ho Si Minh Tanárképző Főiskoláról vettek részt a munkában, de voltak itt a sárospataki Comenius Tanárképzőből és a soproni Ovónképző Intézetből is. A táborban a 39 diákkörös is beszámítva 508 fő létszámmal, kéthetenként váltott turnusban folyt a munka, a harmadik turnus idején — aug. 6-tól 18-ig — pedig a nemzetközi tábor átalakult „gólyatáborrá”, ezúttal is lehetőséget biztosítva az elsőéves hallgatók számára a város és egymás előzetes megismerésére.

Munkát, a hagyományokhoz hiven, ismét a DELEP biztosított a fiataloknak, akik a házigyárban, iskolák, óvodák építésénél, s a klinikák felújításánál segítettek. Szállást a József Attila — illetve az Eötvös Kollégiumokban kaptak a tábor lakói, itt rendezkedett be a táborvezetés is. Bővebb tájékoztatást munkájukról s az egyéb körülményekről Keresztúri József táborvezető adott:

— A munka mellett, részben a DELEP és a KISZ közös szervezésében, szinte minden este gazdag kulturaprogram várja a tábor lakóit. Erre a hat hétre hét-köznapokon megkaptuk a JATE-klubot, s így a programok jelentős részét itt bonyolítottuk le, de rendelkezésünkre áll az Eötvös kollégium társalgója és táborigazgatóval látogatható a DELEP-klub is. Ezek a programok az ismerkedési estől a disco-műsorokig (hetente két alkalommal) át különböző sportrendezvényekig biztosítanak szórakozási, kapcsolódási lehetőséget. A klubban nemzeti esteket rendeztünk. Minden nemzet képviselői országuk kultúrájának jellegzetességeit mutatták itt be, e nemzeti estek sorában különösen jól sikerült és megérdemelten aratott nagy sikert a szovjet diákok műsora.

— Voltak-e más jellegű, mindenkit megmozgató programok?

— A klubban amatőr filmeket mutattunk be, levetítettük Huszár Szindbádját, volt társastánc, tréfás vetélkedő, s egy nagyobb kirándulást tettünk a Pusztaszer — Kiskunfélegyháza — Kecskemét útvonalon.

— Volt-e valamilyen negatív élményben részes mint táborvezetőnek?

— Problémát okozott, hogy az étkeztetést igen magas áron tudtuk biztosítani: a Vendéglátóipari Vállalat árai nem túl szolidak;

a reggeli 16, az ebéd 22, a vacsora pedig 18 forintba került.

Greiswald elégedett

Peter Comolle Greiswaldból érkezett a táborba, szeptemberben lesz elsőéves. Az Eötvös kollégiumban találkozottunk, éppen a napi munka fáradalmait pihenté ki. A kölesönös üdvözlés után büszkén mutatja a Szegeden vett Rolling-lemezt:

— Nálunk is lehet kapni jó lemezeket, általában minden vezető együttesét, de ezt nem! — Tári az orosz, német szavakat kever beszédébe, azért értjük egymást. Brigádja — rajta kívül még hét német lányból áll — a házigyári építkezés munkálatainál serénykedik. A munka nem nehéz, különben sem kell nagyon hajtani — ahogy Peter mondja. Szállással, étkezéssel mindnyájan elégedettek, egyáltalán: nagyon tetszik nekik itt, Szegeden. Peter külön megemlíti meg a kecskeméti múzeumot, nagy élmény volt számára.

Kérdések persze megfogalmazódtak a külföldi diákokban, ezt az Eötvös kollégiumban megrendezett fórum is bizonyítja. A több mint kétórás vitaműsor egyik központi problémája az éppen aktuális áremelkedés volt, s politikai kérdéseken túl szó esett az ifjúsági élet hazai gondjairól, a KISZ szervezeti felépítéséről. A néha „rázós” kérdések megválaszolásához nagy segítség volt Szabó István, V. éves történelem-francia szakos hallgató alapos gazdasági-politikai tájékozottsága.

Egriek a homokban

Másnap az Északi-városrészben folyó iskola-építkezési látogatam meg. Délelőtt tíz óra, de árnyékban is harminc fok fölött van. Az egyik teremről, a szálló homokos át, néhány mozgó alak sejlik föl. Hamarosan kiderül, hogy a Ho Si Minh Főiskola egyik brigádjának munkahelyére érkeztem. Az elkészült épületben a belenről sóprik fel és szállítják el a homokot. Nyolcan vannak közülük az egyetlen fiút, Kiss Lajos másodikéves biotechnika szakosát kérdezem:

— Elégedettek vagytok-e a munkával?

— Hát... sok a homok. Azaz igazság, nem valami ideális körülmények között dolgozunk. Persze, nincs okunk különösebb panaszra, nem szagatjuk agyon magunkat. Mégis, ha belegondol az ember; voltam középiskolás építőtáborban, ott azért komolyabb munkát is ránk mertek bízni.

— Egyébként hogy érzitek magatokat Szegeden?

— Maga a tábor nagyon tetszik, dűskálhatunk a jobbnál jobb programokban. És a táborvezetés jó összefogja a társaságot. A város is kellemes, a tábor szervezésében voltunk a Szabadtérin, s résztvevünk az Ifjúsági Napokon. Utóbbival kapcsolatban van egy kellemetlen sztorim, mindenképpen írd meg: ki-

találták, hogy vonuljunk fel mi is a Karnevalon. Készültünk, minden nemzet képviselője vitte országja zászlóját, s a tribün elé érve belekezdünk a DIVSZ-indulóba. De — úgy tűnik — a műsor szervezői nem tudtak róla, ugyanis a műsorvezető nem konferált be bennünket. Ugyhogya az induló felénél abbamaradt, a rendezett sorok felbomlottak; igen rosszul éreztük magunkat. Folytatják a munkát, Kiss Lajos búcsúzóul még megjegyzi: — Azért sokkal jobban ki kelene bennünket használni.

Ennyiben maradunk.

Diákkör a szünidőben

A Nemzetközi Építőtábor keretén belül került sor a Nemzetközi Tudományos Diákkör megrendezésére is. A résztvevők számára háromszor egyhetes periódusban szerveztek programot: az első hét munkával telt, a második ülésezett a TDK, ekkor ismerkedtek a várossal és Szeged környékével (Kirándulás Mártélyra, a Fehér tóhoz), a harmadikon pedig a kilátólepi Express-táborban pihentek a diákok.

E periódusos munkamegosztáson belül a kulturális rendezvények részben az egész Nemzetközi Tábor keretén belül zajlottak, ugyanakkor a TDK önálló programokat is lebonyolított, kapcsolódva a szakmai problémákhoz. Így került sor egy kerakasztal beszélgetésre a tudományos munka körülményeiről, a diákkör intézményének általános lehetőségeiről.

— A szakmai munkát a három kar külön végézte, magyar diákok irányításával. — tudtam meg Felczér Istvántól, a TDK vezetőjétől. A jogászok Sulyok Tamás, a bölcsészek Szabó István V. éves hallgatók, a TTK-sok pedig Tihanyi Tamás gyakorló vezetőjével dolgoztak, előzetesen meghatározott tematika szerint.

— A vegyészek — folytatta Felczér István — a kémiai kutatás és gyakorlat kapcsolatáról értekeztek, a jogi szekció — figyelembe véve, hogy az NDK-ból orvosegyetemisták érkeztek — a környezetvédelem jogi vonatkozásait tárgyalta, míg a bölcsészeknél az 1945 utáni nemzeti iródmakról hangzottak el referátumok.

Utóbbival kapcsolatban Szabó Istvántól kértem bővebb felvilágosítást:

— Mindenekelőtt kiemelném, hogy a diákköri munka ilyen formájára szegedi kezdeményezésre született meg. Egy lehetséges diák-szintű, közép-kelet-európai párbeszéd kezdetének tekinthetjük ezt a konferenciát, amely remélhetőleg tovább hagyományozódik.

— Hogyan értékelőd a konferencia?

— Az ismeretszerzés- és átadás volt elsődleges haszna ennek a párbeszédnek, ugyanakkor egy kellemes társaság gyűlt össze, így munkában, szórakozásban jól éreztük magunkat.

BELÁNYI GYÖGY

Folytatni szeretnénk!

Nehezen indult, de sikeresen végződött a JATE Közművelődési tábor. Az újdonságszámba menő tábor szervezési problémái miatt, csak egy nappal a tervezett után vonult ki a társaság a táborhelyre, Opusztaszerre. Az első esti program — egy érdekes vetélkedő — megadta az alaphangulatot, amely egész héten át tartott. A táborozók összetételéből — közművelődési feladatok, közművelődési munkával rendszeresen foglalkozók — már adott volt a várakozás, az érdeklődés a tábor iránt. Ez valószínűleg kevés lett volna, ha az előadók és a meghívott vendégek nem érzik meg, hogy mi a tábor célja és lényege. Legtöbbjüknek rögtön sikerült kontaktust találni, beszélgetést kialakítani. És ami nagyon fontos: nem jártak a fellegelőre, a problémákat inkább gyakorlati oldalukról próbálták megközelíteni, elhagyták az „elméletieskedést”, a „túlbeszélést”.

Bánlaky Pál, nem régen megjelent könyvével (Azon túl ott a tág világ) kapcsolatos kérdésekre adott válaszokat, vagy vitázott a késő éjszakába nyúló beszélgetésben. A legtöbb előadást érdekes és színvonalas vita követte, melyeknek a jó témaválasztáson kívül a lelkes „vitaindító” előadók sok lehetett a jó óka. Volt szó a cigánykérdésről (László Imréné), az életmódról (Losonczy Agnes), a Most utópiájáról (Varga Csaba), a vezetéselméletéről (Kolty Dénés). Beszélgettünk fiatal népművelői munkájukról; utógondozókkal, a börtönből szabadultak beilleszkedési nehézségeiről; a pécsi Tanárképző Főiskola egyik oktatójával, az etnain közművelődési munka problémáiról.

A kiragadott példák és a többi fel nem sorolt program (pl.: a nagyszerű Balázs Béla Stúdió filmek vetítése), az úgynevezett kiscsoportok munkáját segítette elő. Rögtön táborkezdeskor „szakosodtak” a résztvevők, azaz „kiscsoportok” alakultak egy-egy téma részletesebb vizsgálata végett. Külön szemináriuma volt a cigánykérdésnek, az utógondozásnak, a családszociológiának a munkásművelődésnek, a tanyasi-, falusi-, városi művelődésnek, a szakmunkástanulók problémáinak. A csoportok nem maradtak elszigetelt egységek, állandó mozgás, cserélődés alakult ki közöttük. A csoportfoglalkozásokat előre felkészült vezetők irányították.

pontosabban terelgették a helyes irányba, ha a vita a kelleténél jobban elhanyagolt a témától.

A foglalkozások során az is kiderült, hogy megvan a lehetőség és bennünk az igény a kritikus, őszinte és lényegfeltáró beszélgetésekre, a közösségek kialakítására, a közös tevékenységre. Hogy ezek a lehetőségek megvalósulnak-e, az a következő évek munkájától függ. Mit tehetünk ezért mi, hallgatók? Dolgozhatunk Szegeden, illetve a környék művelődési házaiban, Bács-, Békés- és Csongrád megyében népművelődési gyakorlaton vehetünk részt, de foglalkozhatunk gyerekekkel és fiatalokkal cigányiskolákban, tanyasi kisiskolákban és szakmunkásképző intézetekben is. Új lehetőséget nyújtanak a családpszichológiát elméleti vonatkozásban tárgyaló, a börtönből szabadult fiatalokat utógondozó és a munkásszállókban dolgozó kiscsoportok.

Az idei táborban megmutatkozó érdeklődés és igény arra biztat bennünket, hogy jövőre is hirdessük meg a közművelődési tábor, de jobb szervezéssel és több résztvevővel.

MÓROZS KÁROLY